

אולם בשובי לבייתי עיינתי בתולדות ההגנה חלק ב' של כרך ב' וכו מצאתי אישור מלא לדו"ח של ד"ר רות יפה והגעתי לידי מסקנה שלא כדי להכניס מעשה מזעזע זה בשורת המאמרים שלי על "בדרך לצבא ולמדינת ישראל".

19.8.63, יום ב'

יצאתי בבוקר לת"א. פוליה נשארה לע"ע בירושלים כי נצרכה לרופאים. בעקבות הסתננותה נחגלה סדק דק באחד מצלעותיה.

- בא אצלי חיים ישראלי. כשטיפרתי לו על תמיהתי הרבה על הדו"ח של דר. רות יפה בדבר הזוועות הרוויזיוניסטיות באנית המעפילים אטחיר - אמר לי שהוא זוכר היטב את הדבר.

- גס חבד שבא אצלי אחר כך סיפר לי שהוא עלה עם קבוצות חלוצים וחברי הבונים יחד עם ביחרים ורוויזיוניסטים. לקבוצתו התיחסו בכבוד - אבל לכל שאר המעפילים התיחסו אנשי ביחר כנאצים. הנאצים היו בעיניהם אז סמל הגבורה, והם השתדלו לחקות אותם במלבושם, בהוליכם וגם ביחסם לאנשים שלא מחוץ חוגם. היו מכים מעפילים, מתעללים בהם.

- בערב בא אצלי שאול לפי בקשתי. דיברתי איתו על חולדות ההגנה שקראתי
הכרך השני בימים אלה בענין ובסיפוק רב, אבל חוששני שכרך בין 1000 עמודים
לא יגיע לנוער (והוא רק כרך אחד משלושה - שנים כבר הופיעו, ואחד שצריך
עוד להופיע) - ובינתיים יומני הפרסומת של חירות ורוויזיוניסטים מסלפים
בהרגשות רוב הצבור דמוח העבר, משכיחים מלחמות ההגנה וקרבותיה ומפעליה
האדירים בשטח ההעפלה, ההתישבות ואמון כוח יהודי, ומנפחים דמותו של בן-
יוסף שלא עשה כלום למעשה מלבד זה שחבריו עשו הכל למען יתלה. שאול סבור
שיוציאו גם שורה חוברות על מעשים בודדיים.

29.8.63, יום ה'

הייתי אחמול בבאר שבע - יום לאחר הבחירות. הבטחתי לאלמוגי להשתתף
בסימפוזיון על הנגב של מרצים מטעם המפלגה, ועמדתי על חשיבות הנגב כפי
שזו נראית לי: מרחב כמעט ריק, מצפון ים מלח עשיר אוצרות חימיקליים
ובקרבתו מרבצי פוספטים, בדרום - מוצא לים סוף, ז"א ליבשת אסיה ולאפריקה
המזרחית, ואפשרות של ישוב חקלאי, תעשייתי וימי שיכול לפחות שליש העם
בארץ.

לפני יומים, ביום ב' הלכנו לשדה בוקר לראות את הצריף כבר נגמר.
מלבד המטבח הדורש חיקון - אפשר כבר להשחמש בחדר העבודה המורחב (הוא גם
סבי'ה)